

Ali Rıza Fatih Bakırcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.02.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Ali Rıza Fatih BAKIRCI Ordu'nun Ünye ilçesinde mütevazı bir ailenin bir ferdi olarak doğdu. İlkokulu Ünye Meçhul Asker İlkokulunda, ortaokul ve liseyi İmam Hatipte okudu. Üniversite tahsilini Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Bilgisayar Programcılığı bölümünde yaptı. İlk şiirini ilkokulda yazdı ve tadını aldıktan sonra bırakmadı. Düzenli olarak 5 yıldır şiir yazıyor ve şiirlerini okuyucularla ulaştırmayı çok istiyor. Hayatının çoğunu sokaklarda geçirdi ve yaşamın gerçek acımasızlığını tattı. Bu açılara minnettar olmasının yanında içten içe de sitemkar. İnadım inat, dediğim dedik bir yapısı var. İnsanları pek sevmez; yanında üç beş dostu ve ailesi...

Abı Ahir

Çıktım bu dünyanın çivisinden
Çıktı vefa bu dünya çivisinden

Taştı ağızımdan midemin bulantısı
Tıksırdığımsa mertliğin kalıntısı

İnsanlar bu dünyayı ne sanıyormuş
Arzı beyza dolu gözükürken boşmuş

Dikilmiş kefenler orada bizleri bekler
Gün olur şaşırırız ve ölümler de emekler

Kar yağması güzeldir yamaçlarımıza
Ya bir de bu karlar alçaklara yağarsa

Baksana çileyi çekmiş şark sultanları
Garp içinde doğmadı diye mi anaları

Kimse söylemez ve kimseye söylenmez
Biz çilemizi sevdik, sevgili bizi yenmez

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Aşk Bahçeleri

Zuhur etti cümle dert, bir tek bünyeye
Kimse önemsemedi, yaş küçük diye
Hani kardeşlik dostlar, oldu mu böyle
Vur sazçı teline, çal aşk bahçeleri

Oldum pervane, ateşler önümde eğildi
Karnım toktu da, ruhumca açlık yeğdi
Kibrin uzuvlardan akması, açlık gereği
Vur sazçı teline, yol aşk bahçeleri

Rastlantı odur ki, için kibri dünyadan ala
Kevser için beni öldür, bu dünyadan yolla
Şaşırma, kuduruk içimizdeki nefis çokça
Vur sazçı teline, gam aşk bahçeleri

Ölüm kötüdür, gidişler kötü atfedilir
Aşk uğruna ölen, bilinir ki affedilir
Ey dost, unutma! Resule çiçekle gidilir
Vur sazçı teline, ev aşk bahçeleri

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Aynalardaki Yüz

Aynalar hüznü, aynadaki meçhul
Yollardan bir yol derbeder bir kul
Tam takır kaderine, çırılçıplak soyul
Üstündeki bu yükü, bu yola koyul
Boynunda sevgili kokulu bir kaşkol
En dipten en tepeye gider bu yol

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Ayrılık ve Ölüm

Bazen söyleyecek, son bir sözün vardır,
İçinde olduğun buhranı, tasfir edemez.
Bazen sana kalan, sadece özün vardır,
İçinde olduğun zehri, panzehir edemez.

Gidene gitme demek, yarayacaksa eğer,
Giden madem istemez, niye meyleder?
Ölene ölme demez kimse, ölen istese de,
Ölen niye ister madem, ille de ölecekse?

Madem herkes öldürür sevdiğini; biçare,
Madem öyle, sevmemek kimseyi; tek çare.
Sevgi ayırıyorsa kendini; ayrılıkla, ölümlle,
Seven niye gitsin kıyacaksa sevgilisine?

Ölenle ölmmez, gidene dur denmezse,
Seven madem gidecekse, bu yas niye?
Sevdam bitmez der çoğu, ben ölsem de.
Seven niye ölsün ki, ille de sevecekse?

02/02/2022 23:46

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bahçedeki Tabak

Şu banyo yapan bülbülün raksına bak
Hatununa kur mu yapar, bize şölen mi
Şu bahçenin ortasına koyulan tabak
Bülbül şakırken, bizi de pürü pak etti

Zaman demledik, sohbet kokulu çayla
Sırra kadem bastı, gözlerimin önünden
Sene doldu, bugün biten amansız ayla
Kırgın gönlüm es geçti dert ününden

Husumetliyim şu an berbat geceler ile
Gönlüm hala aşk dolu başka sanılmasın
Küsüştüm bir de o hayırsız heceler ile
Aşk Rabb'e imiş ey dost, aşıklar yanılmasın

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bana Kolay Dağlar Sana Zor Gülmek

Ne biçim bir hayat bu ne biçim bir kader
Gözlerimde yaşlar, yüreğimde sen söner
İçsem ne olur ki bile bile o suyu
Mezarım mı olur düştüğüm kuyu

Uça uça geldim dağlardan aştım
Ellerimde bir gül nelerle dalaştım
Dönüp bakmak bile sana zor geldi
Bende akşam oldu sıra geceye geldi

Çalındı çanlar okundu ezanlar
Şabahtan çıktı bu sesler avazdan
Durma çal rahip sen de oku müezzin
Belki göremedik kör olduk gavur sevdadan

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bayrak

Tutarsın bir yol; yokuş mudur tepe mi
Alırsın şanını, durursun göğün yüzünde
Yine attırır adiliğim şu ahmak tepemi
Hak eder miyim gölgeni, güneşi görünce

Kime hasretsin orada, n'olur in biraz aşağı
Ben sana yetişemem bu nankör kendimle
Bilirim kudurtursun haddi olmayan yavşağı
Ben de isterim yaklaş öpeyim edebimle

Katayım yıldızları dağlara, alayım dünyayı
Ayaklarımın altına serip süreyim yok oluşa
Bir yan bakan varsa sırtlanayım oku yayı
Bin atlı gider o medeniyetlerce kurtuluşa

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bazen

Bazen içimden geçenleri yazıyorum, bazense kalbimden geçenleri...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bazı İnsanlar

Bazı insanlar bazı insanları yalnızlığa mahkum etmiştir
Bazı insanlar bazı insanları sevgiye küstürmüştür
Bazı insanlar bazı insanları pişman etmiştir
Bazı insanlar aslında maalesef hiç sevilmemiştir
Bazı insanlar bazı insanları fakir yapar
Bazısının ağzından salya bazısından kan akar
Bazı insanlar bazı insanları hakir kılar
Bazısının ihtiyacı bir avuç aş bazısınınsa ar
Bazı insanlar bazı insanların tek arkadaşı
Bazı insanlar bazı insanların yek dostu
Bazı insanların bazı insanlardan başka yok kimsesi
Bazı insanlar ancak bazı insanlara yakın
Bazı insanlarsa ancak o insanlara uzak...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Ben De Öğrendim Vefa Neymiş

Bir yerlerden geçiyorum, ölmem ya
Olur ya Azrail ile ters düşeriz, sonra
Bilinmezlere göç edersem bilin,
Benim toprağım sever papatya
Beni seven böyle sevsin
Silmekle uğraşmam alnımda ne yazıyorsa
Tuttuğum el, baktığım göz bir yabancı
O gözler devrilmiş ve eller atık yaban
Ortada bir yürek, vefasızlığa yanan
Önceden çocuktum, o çocuk ne bilecekti
Aklını başına devşirdi ve sonradan bildi
Vefa sadece kasvetli bir cadde ismiydi
Sokaklarında iyiliğe sağır insanlar tünekti
Çınar yaprakları rüzgarlarla temizlenirdi
Kokusu toprak gibi, rüzgarı kavak yelleri
Sokağın lambaları patlak ve yolları çamur
Karnın açsa otur, tozludur buradaki hamur
Caddenin bitişi sisli ve dinemiyor yağmur
Ağla, anlamazlar yağmurdan, olma mağrur
Kin gütme sakın arkandaki bu caddeye
Bilirsin vefa ağır bir yük, isim değil sadece
Cefası kendiyle gelen bir kelam, iki hece
Kuyusuna düşen, sabaha çıkamaz düştüğü gece

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Ben Senden Önce Ölmek İsterdim Habib'im

Ben senden önce ölmek isterdim
Şimdi;
Yağmurlarda hazan olup,
topraklardan taşmak isterim
Atlayıp uçurumdan arşın arşın,
karlı dağları aşmak isterim

Ben senden önce ölmek isterdim
Şimdi;
Güneşlerden sıcak olup,
gözlerimle ateş saçmak isterim
Dalgalarla boğuşup engin engin,
yaşamaktan kaçmak isterim

Ben senden önce ölmek isterdim
Şimdi;
Diyarlardan firar olup,
kendimi yerlere atmak isterim
Kemiğimden sıyrılıp parça parça,
senin yanına yatmak isterim

Ben senden önce ölmek isterdim
Şimdi;
Yollarda meçhul olup,
beni senin bulmanı isterim
Karanlıkta sıkışıp ışıll ışıll,
ışığınla gözümü almanı isterim

Ben senden önce ölmek isterdim
Şimdi;
Kabrinde taş olup,
o hüzün gününü silmek isterim
Baş ucunda yılanıp usul usul,
huyuna suyuna sinmek isterim

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Benden Almasın Diye

Allah seni benden almasın diye; ben Allah'ı seni sevdiğimden daha çok seviyorum...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bi' Zamanlar

Bir dert arkadaşı vardı bi' zamanlar
Üzülme çaresiz dert olmaz derdi
Bi' zamanlar...

Biliyoruz hayat dobradır
Aynı zamanda sorandır
"Yanında kim var, yalnızsın?"
"Kimse yok" diyemeyiz ama ne yaparsın

Boynu eğik göçeriz bu dünyadan
Arkamızdan ağlayan olmaz ölümüze okuyan
Nasıl geldiysek öyle gideriz
Yalnız ve çırılçıplak

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bilmem Bilinmez

Bilmem, neden açılmıyor hiç yollarım?
Bilmem, neden dınmıyor hiç dertlerim?
Bilmem, bilinmez...

Bilmem, neden sormuyorlar hiç halimi?
Bilmem, neden ben hiç üzülmem mi?
Bilmem, bilinmez...

Bilmem, neden gülüyorlar halime?
Bilmem, aynayım ben herhalde.
Bilmem, bilinmez...

Bir acayip hale düştük
Gözlerin ağladığı, yüzlerin güldüğü
Bilmem, neden göstermez kimse gerçek yüzünü
Bilmem, bilinmez...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bir İsim Daha Yazıldı

Kara deftere bir isim daha yazıldı bugün
Kara is gibi kaçıp gitti bütün güzelliği huzurumdan
Bazı iyi şeyler öğrenip garip şeyler duydum o berber adamdan
Hediyesi olan kitabı daha açıp bakmadım, bilmem ne yazar
Olmasaydı bir gariplik sakala laf etmezdi, karısını sorma...
Misvak da kullanmıyor belli ki, ağzı kokar
Çay içtik karnı aç ki biraz duydum onu da
Müziğin tasavvufi tarafından yakalamak mı, saçma
Çalgı, çengi... Nedir buradaki hikmet?
İçimdeki sesler benden mi gelir, hiç haz etmedim
Bu çılgınlık, evvela bir sürü çınıdan kaçan fikirler sahası
Fitneden, kibirden, gafletten...
Elin oğlu anlatır durur, elin oğlunun eli titrer
Saçlar her tarafta, makas yerde...
Bir an için kendine tembih eder, "sakin...sakin..."
İçimden anlatmak gelir, yazdığım ismi
Onu da boş verdim sonra işi bitti
Ödedim...
Birçok şey ödedim, herkes gibi
Kendiminkiyle doldururum heybemi
Siz de mi öyle?
Sanmam

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bir Sandalye Bir Çiçek

Tutarsın nefesini, içinden bir istiğfar çekerek
Geçersin o kapıdan, karşında bir sandalye bir çiçek
Sandalyeye oturur, seviyor sevmiyor diyerek
Üç yüz altmış beş yaprağı, üç yüz altmış beş günde sabırla,
Tek tek...
Götürüp verirsin çiçeği, seviyormuşsun diyerek
Alır ve hayret... Hayret ederek, anlam veremeyecek
Amma şov adamı çıktı karşımdaki de diye söylenecek
Kimsin, nesen, necisin, hayırdır; nereden gelir nereye gidersin?
Sevmekten mi bahsedelim, daha bir avarenin tekisin
Gülersin, ağlarsın, kızarsın, hayırdır; normal bir insansın?
İnsanlıktan mı bahsedelim, daha ana rahminde kansın
Velhasıl ziyan olduk, ziyadesiyle yorulduk, nasibimizi aldık
Belki gökte uçan kuş, belki kısrağın bir attık, dört naldık
Şükür ki bir çift göz için onurumuzdan fire vermedik
Gel gör ki olan oldu...
Hata bizde öz değil efsunlu göz sevdik
Yine olsa yalan olmasın herhalde yine severdik...
Pişmanlık yok!
Sevmek götürseydi onurumuzdan bu vatani sever miydik?

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Biz

Karnın mı aç, soran olmaz
Derdin mi var, gören olmaz
Sorsalar da dinleyen olmaz

Kıyıdaız, köşedeyiz, sağdayız, soldayız, buradayız biz...
Onlar buradalar, buralardalar...
Arkamızı yasladığımız tek şey dertlerimiz, umudumuz
Umudumuza giden yolda dolu mutluluk örülü kafesler
Yazık ki yazık! Mutluluk bize en azılı alerjiler
Ulaşmak için tırmandığımız alerjili kafesler...

Öleceğimizi bile bile tırmanıyoruz, öleceğimizi bile bile
Artık tırmanmayacağım desen de
Tutsak olunan hayat hinlikle güler
Ne mutluluk isteriz ne de zafer
Bizi bizimle bırakın o bize yeter

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Biz Bizim Değiliz

Ben benden de beterim
Beterin de beteryim
Gözlerimde mil mi var
Kendimi niçin görmezim

Kahret senden olmayanı
Yoğur kul yoğur mayanı
Haktan öte yol mu var
Ziyan etme hamurunu

Gayrı sebebe ne hacet
Zan olur tahayyüle külfet
Kitaptan şüphen mi var
Serden geç dünyayı terk et

Allah Allah Allah diyelim
Veren elini görmez elim
Riyaya emsal mi var
Kibirden geçilmez halim

Gönder beni deryalara
Çimeyim cümle diyarlarda
Ölmaz diye şerh mi var
Şehrimi gör gayrımekanlarda

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Biz Ne İçin Ağlarız

Ağlamak, bir solan gül için
Hem de katılarak ne biçim

Ne dersen de ağlar bülbül
Bir gül için çağlar bülbül

Biz bîhaber nasıl yanar canı
Mefta bîhaber çatlar cananı

Teselli etmek onu bir kargaşa
Biz bilemeyiz ne geldi o başa

Bülbül gül varken de ağlardı
Gülü severken dikenini batardı

Şimdi yokken de ağlıyor
Gülü severken dikenini batıyor

Sev ki; bülbülün gülü sevdiği gibi
Sevgi; varlığında acıtan
Yokluğunda yaşarken öldüren biri

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Biz Üç Kişiydik

Biz birbirimize güvenmek istedik
İşbu koltuk bahaneydi
Biz birbirimizi sevmek istedik
O tebessümler bahaneydi
Biz birbirimize arkadaş olmak istedik
Sıkıntı yoklarımız bahaneydi
Biz birbirimize sırdaş olmak istedik
Anlattıklarımız bahaneydi
Biz birbirimizi alttan almak istedik
Cebelleşmelerimiz bahaneydi
Biz birbirimize aşık olmak istedik
Yaptığımız jestler bahaneydi
Biz birbirimizi anlamak istedik
Söylediklerimiz bahaneydi
Biz birbirimize yardım etmek istedik
Sıkıntılarımız bahaneydi
Biz birlikte yemek yemek istedik
Acıklarımız bahaneydi
Biz birlikte çıkıp gezmek istedik
Bunalımlarımız bahaneydi
Biz birbirimize kardeş olmak istedik
Yaşadıklarımız bahaneydi
Biz birbirimize dost olmak istedik
Bakışmalarımız bahaneydi
Biz birbirimize yoldaş olmak istedik
Mesafelerimiz bahaneydi
Biz birbirimizle iyi geçinmek istedik
O iltifatlarımız bahaneydi

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bu Şarkı

Bu şarkının sesi dinmesin sokaklarda
Bu şarkı söylensin bütün kırık kalplere
Bu şarkı hiç düşmesin dudaklardan
Dinleyenler buluşsun gönül köprülerinde

Eylemesin hayaller, umut güden insana
Gözlerinin içi parlarken, buruk bir hayat
Taziye dahi gerekmesin icabında
Atmasın artık gün; aydıktan sonra tokat

Bu şarkı okunsun bütün çocuk parklarında
Bu şarkı coştursun dilerim küçük kalpleri
Beklenmedik hiçbir şey yok aslında hayatta
Bırakın ağlasınlar kanayınca naif dizleri

Bu şarkı anlatsın hayatın aslındasını ve sevginin
Minik dertler karşısında büyük kalpler kıranlara
Son gelecek her türlü, işte bu dertlerin engini...
Kötü gelecek bazımıza, bit kadar tasa için kızanlara

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Bulsunlar

Arasalar, aslında bulurlar...
Bulursalar da boğarlar!
Kaçmak çare değil ki ağalar!
Yatsı okundu, şimdi çıkarlar...

Çıksınlar, çıkıp çıkıp gelsinler!
Pılavdan dönenin, kaşığı kırılınsın!
Bulsunlar, kaçarsak çiğ çiğ yesinler!
Davadan dönenin, başı vurulsun!

İnmeyin, dağlardan sakın inmeyin!
İadeyi emanete, bizzat geleceğiz!
Korkmayın, üst üste aman binmeyin!
Hepinizi o dağlara, tek tek gömeceğiz!

15/01/2024

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Cendere

Ya Rab, gönlümden bu uğursuz cendereyi kaldır
Ya göğümden bu kara bulutları ya da beni aldır
Ya Rab, akan sular durdu, raksını bozdu zaman
Görevini ifa edemez oldu, beşinci oldu havsalam

Merhametsizlerin dünyasında kaçacak bir yer
Göster ya Rab, yalancı her taraf, yalancı eller...
Manadan uzak kullar, ezandan uzak beldeler
Söyle ya Rab, niçin nefis değil camiiler kemter

06/02/2024

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Cephe

Ben gecenin dördü ben gecenin beşiyim
Ben ölümün ve yaşamın eşiyim
Ben deliyim sol yanımda bir can pare
Mezardan mezara tünerim göz hare

Suyum çamur, kalbim hamur, alnım ak
Bunaldım, yok ne top sahası ne sokak
Ben ölüyüm, diriyim, aslanım, kurdum
O hem gelin kaynana hem benim yurdum

Levazımatçı ver mermiyi süreyim hazneye
Doldur saki doldur anca ayılalım seneye
Kır kafamı komutan yak paçamdan yukarı
Göm beni sipere sen de ah be geveze karı

Her fişekten bir çiçek çıkarsam yollasam
Kanun çığneyip aramak için seni kollasam
Bir heyecan olur, deme zaten savaştasın
Burayı heyecanlı mı sanırsın bitmez yasın

Savaş içimde, savaş cephede, cephe sinemde
Girme oraya sakın, yanarsın, yüzme demde
Huzursuzum... baktım ki ellerimde titriyor kelebek,
çırpınıyor,
üzerine gözlerim eriyor...

Ölme ölme ölme ölme ölme ölme...
Çelme çelme çelme çelme çelme...
Sorma sorma sorma sorma sorma...
Yorma yorma yorma yorma yorma...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Çını

Kurt yer dîvanımı,
köpek içer susadığım suyu
Muhtemelen tiksinti geçer midemden,
şahit oldum bir an diye hayata
Minberim kulağımda çını olan kelimetullah
ve içerimden geçen sızı
Çınıyı dinlerim,
çınının çizdiği yolda yürür fikrim
Çını biterse fikir biter, fikir biterse yol,
yol biterse ben biterim

Kendimden beklediğim yolu bitirmek,
susadığım sudan köpek içse de
Yoldan beklediğim şüpheyi yitirmek,
vadilerimden akan su ürkek geçse de

İmzam, felaketlerden sıyrılıp alнімdan akan,
iki damla tuzlu, ehemmiyetsiz ter damlası
Yurdumu tiz bir kıvılcımla, dehşetli yakan,
taşlarla ateş çıkaran tarzanların hamlesi

Topraklarda yükseldikçe demokrasi, nedir akan kan,
mazlumlar bu vicdansız hudutlardan hala medet umar
Bizim ayağımıza kelepçe değil güya insan hakları takan,
yapar ki hür kavimlerden çaldığı haklarla tomar tomar

Kimsenin yoktu feminizm dendiği vakit aklına gelen fikir,
dünden bu güne değişen aslında egemenlik değildi
Husumeti; nifakla beslenenler içimizde bir bir biriktirir,
bana söyleyin, hükümdarlar ne zaman tarzanlara eğildi

Onur yürüyüşünde kaç kişi gidip parmak sokar makatına,
zann ediyor musunuz hepsi gelip geceleyin altıma yatıyor
Çingar çıkarıp huzursuzluk yaydıkları yetti takatıma,
beş parası olmayan hesaplarına birileri milyonlar atıyor

Birileri çıkıp çocuk katilleri neden içerde diyor utanmadan,
malum şahıslar da zann ediyor ki dışarıda huzur, güven...
Şehit dediğin benim Mehmetçğimdir senin leşin ölü havan,
tükürükle boğulmazlar, onlar kanda yüzüp şehadet içen

Sirk mi oynatırsınız yoksa burası muz cumhuriyeti mi,
sanırsam sizin aklınız şaşmış gidip maşalarınıza baktım
Kürdistan vardır, cinsiyet yoktur, hakkınız şudur hürriyeti mi,
yoksa emeliniz ayan da niye çıkardığınız adetlere taktım

Bir bir işlenmiş taşları yurdumun işgalle gördünüz sökülmez,
tutuştunuz kızan olmuş kedi gibi, sesinizi duymak iğrenç
O kadar afalladınız ki afakanlarınız kurşunla dökülmez,
hamuruma bakarım bir de size, iğrenç aklınıza uymak iğrenç!

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Değer Nedir?

Bir insan ne kadar değerlidir? Bir ulus ne kadar? Bir insanın değerini ne ile ölçeriz ve bir insan kendini neye göre değerli hisseder? Ne kadar çok kişi onu seviyorsa o kadar mı değerlidir ya da kaç kişi onu onaylıyorsa? Kaç kişi onu arzuluyorsa o kadar, ne kadar parası varsa o kadar, ne kadar güçlüyse o kadar mı değerlidir? İnsan kendine değer katmak için ne yapmalı? Kendini değerli hissetmek için ne yapmalı? Bunlar aynı şeyler mi? Birinin neye hizmet ettiğiyle hangi hedefe yürüdüğünün ne önemi var? Peki annemiz babamız atalarımız peygamberimiz bizim için neden bu kadar değerli? Çok soru var evet... Çünkü değerli olmak zor ve ondan daha da zoru değerli hissetmek. Siz ne kadar iyiye hizmet etseniz de değersiz hissedebilirsiniz fakat bir insanın değeri arkasında ne bıraktığı ve neye hizmet ettiğiyle ölçülür. Annemiz bizim için hizmet eder ve arkasında gül kokulu bir hayat bırakır. Babamız bize hizmet eder ve arkasında bir miras bırakır. Atalarımız da bize hizmet eder ve arkasında medeniyet, türe, dava bırakır. Herkes istese de istemese de bir şeylere hizmet eder ve değerini, kalıbını ortaya koyar. Ama hisler bu şekilde çalışmaz. Siz her ne kadar iyi bir amaçla hizmet etseniz bile insanların umrunda olmayabilir, size hak vermeyebilir, yalnız kalabilirsiniz, hatta sizi linç edebilirler... Bu noktada ortama nefis girer. İnsanoğlu egosunu tatmin etmek ister, ister istemez... Bu da insanın değerler bütününde hizmet ettiği amaca bağlı kalmasını sağlar çünkü devam ettikçe etrafındakiler onu tatmin eder. Sırtını sıvazlar, alkışlar, hayranlık duyar... Ne kadar parası, statüsü, kendi fikirleri...vb varsa o kadar saygı duyulur kişiye. Bir insanı değerli kılan nedir peki? Bir insanın istediği kadar parası, statüsü olsun eğer hizmet ettiği dava benim davam değilse o insanın benim gözümde değeri sadece yaşam hakkı olan bir birey olmasıdır. Öyle ya da böyle biri için herkes değerli olamaz, biri herkese her şeye saygı duyamaz, biri herkesi sevemez... Aynı zamanda bir insan herkesi seviyor, sayıyor, değerli buluyorsa kendini düşürür. Kimse onu benimsemez, kimse ona bir duygu beslemez, kimse kendinden bir şey katamaz çünkü nötrdür. Nereye dönse sana saygı duyuyorum, değer veriyorum diyen bir insana; bir feminist aynı şekilde yaklaşamaz çünkü o kişi aynı zamanda bir faşiste de saygı duyup, değer veriyor. Bu durumda bir yere aidiyeti, bir amacı, bir davası, bu davaya da herhangi bir hizmeti olmayan insana kimse değer yüklemeyebilir, yükleyemez. Bunun yanı sıra insan her ne kadar hizmetkar olsa da kendini değerli hissetmez çoğu zaman çünkü kimse onu görmüyor, övmüyor, alkışlamıyor... Her insanın kendini değerli hissetmesi için yanında birilerinin ona destek çıkması gerekir. Bu insan da hizmet ettiği yolda kendine hem dava arkadaşları hem de destekçi arar, bulana kadar da durmaz. Çünkü eğer ki insanın yanında ona destek veren olmazsa bir devrim yapamaz, onu öldükten sonra da yaşatacak olan insanlar olmazsa bu yolda boşuna yürüdüğünü hisseder. Bu yüzdendir ki parasını, statüsünü, tanınırlığını her geçen gün artırması gerekir.

Değer yargıları insanın ne kadar değerli olduğuyla kendini ne kadar değerli hissettiği arasındaki merkezdedir. Hz Muhammed(sav) zamanında kendini değerli hissetmiş midir? Evet, çünkü yanında destekçileri vardı. Bir yandan da düşmanları vardı. İnsanın dostlarının önemli olduğu kadar düşmanları da önemlidir. Karşısında bir düşman bulan kişi onunla savaşa hazırlanır ve yanında da beraber ölüme gideceği destekçilerini, dostlarını gördüğü zaman değerli hisseder. Bana o kadar değer veriyorlar ki yanımda, benimle birlikte savaşıyorlar, der. Düşmanımla savaşan insanların da kazandığı zaferin ne kadar muazzam olduğu onlara değer vermemiz için yeterli değildir. Savaşın sonuçlarıdır. Yaptıklarımızın sonuçları ne kadar iyilikler doğurursa savaşımız o kadar haklı olur. Yaptıklarımızın sonuçları kötü olsa ve kendimizi hala değerli hissediyorsak karakterimizi hatta büsbütün bir ahlakımızı sorgulamamız gerekiyor. Yapacaklarımızı yapmadan önce mutlaka bir ölçüye göre yapmalıyız. O ölçü de mutlaka öncelikle akla, ahlaka, inancımıza ve atalarımıza ters olmamalı. Biz kendimizi ne kadar değerli hissetsek ve insanlar da her ne kadar yanımda olsa da yaptıklarımız ölçüye ters ise hiçbir değeri yoktur... İşte insanların değer algısı ne zaman bu ölçüye tâbi olur o zaman

değerli bir ulus, değerli bir kul; değerli bir asker, doktor, mühendis... olunuz. Dünyanın işleyişi bu yöndedir çünkü yaratan da bellidir, ölçü de belli...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Dert Aşığı

Değersiz bir hülasadandır bendeki bu inlemeler
Ne mızızlanır beden, dert bir gelir bir gün gider
Nami nüfuz ederse hale, insan elbet sarsılır
Vurursa zat nefse prangayı, demek derde aşıktır

Ağlarsın, acı çekersin de bir dosta niye söylemezsin
Karnında bir taş var da madem, ekmeğe mi hasretsin
Derdine koşan var ey zat, deva da mı sana yüzsün
Yoksa dertle mutmain oldun da devaya mı küstün?

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Dört

Bazı güzel şarkılar var ki
Dinlemeye dermanım yok
Dört dakikada dört duvara
Dört diyardan dört gönle
İltica etmek demek benim için
Her şey sadece bitene kadar değil
Bazı şeyler dört dakika sonra başlar
Dört dakikadan dört duvardan
Dört diyardan dört gönülden
Vazgeçmek demek benim için
Her şey sadece sonrasında değil
Bazı şeyler uykuya dalınca başlar
Dört dakikayı dört duvarı
Dört diyarı dört gönlü
Tekrar tekrar yaşamak demek benim için
Her şey sadece rüyalarla değil
Bazı şeyler ancak ölünce biter

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Elim ve Gönlümle Ölür Yazarız

Boğazıma takılan bir tükürüktün, tıksırdım ve tükürdüm
Adımın altın harflerle yazıldığı sokaklarda yürüdüm
Değerimin es geçildiği nezdilere istifamı verdim
Artık bundan böyle sinem ve gönlümdür nedim

Hürdüm, hürüm; sakalım ağarana kadar hürüm
Ahlat olsam bir ovada tek başıma, neydir cürüm
Ben insanlığın en hür kademesindeki yegane
Mürekkepler tükense, kalemimde kurşun ki yegane

Yazar elim; gönlüm kılavuz, süzülür süzülür yazarız
Elim kopsa yazarız, gönlümü apsalar da; ölür yazarız
Durumsuzuz, saki durmasa da gönlümüz hür; yazarız
Ne zaman akılla yazdık, asla! O an gübür yazarız
Elim ve gönlümle ölür ölür yazarız

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Epi Topu Birkaç Mevsim

Birkaç mevsim aldın benden,
tazminatıydı bu sevgimin aşıkâr.
Bir hayli sancılıydı, zaman zaman...
Gözyaşlarımı bazen durduramadım,
dalıp gittiğim yerde
Bir iç çekmek için zor bir şey olmamıştı,
titrek bir nefesle
İyi anılarımız da vardı ama... aması var
Gözümün içine gülmelerin artık sahte geliyor bana
O vakitler halbuki basbayağı gerçektir,
hatta öpüyordum seni, sen de beni...
Gerçek gibiydi bu sevgi cümbüşü,
sarmaşık misali hallerimiz
O şefkatli sarılmaları beni savunmasız kılan
Bertaraf edilmesi zor bir mutluluktan bana kokun
Bir yandan bana yaptığın yemekler de doyuruyordu
Onlar da gerçektir yemin ederim her şeyimin üzerine
Şimdi o kadar sahte geliyor ki, şizofrenik bir vaka gibi...
Kendi sanrılarımın parçaları mıydı hatırımdakiler?
Birkaç mevsim geçti ve o havaları hissettim
Yağan karları ezip, denizleri kokladım,
papatya dolu harmanda...
Şimdi geri sarsa zaman iki çift lafım olurdu sana
Anlamazdım yine beni ama ben yine de söylerdim
Sonra niye nefesimi boşa tükettim diye hayıflanırdım
Önemi yok, artık önemi yok!
Artık mevsimler de kara listede...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Filizlendi Bir Papatya

Ellerinde, gözlerinde her yerindeyim
Aklıma da kalbime de dur diyemedim
Mıhladım çivi gibi hatırıma seni
Sözlerimden, gönlümden çözedim

Ovanda çiçekler toprağında gözyaşım
Besledim amansız atlamadan her karışı
Sende filizlendi bir papatya hem de sarışın
Solmadan gitmeden ezberimde yakarışı

Sırtımda dünyanın merhametsiz ağırlığı
Kesildi nefesim boynumda yılan dolanmış
Bu gördüğüm insanlığın hayretlik sağırlığı
Caddeler kaypak bir dönemeçten dolanmış

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Geziler

Uyuyamıyor bazen insan
Sırf aklından geçenler yüzünden değil
Kendinin de bilmediği, içinden geçirmediği
Bazı hikayeler meşgul ediyor
Gözlerini ovuşturup kalkınca yataktan
Oturup düşünüyor gezileri
Parklarda, kordonlarda, barlardaki...
O geziler... tekrar tekrar geziyor insanı
Annesinin söyledikleri geziyor
Bahar aylarında esen rüzgarı geziyor
Çocukken hayattan haberi olmayışı
Kendini güldürüyor yaşananlara ağlarken
Güzel anıları, heyecanları, oynaşmaları...
Ruhu geziyor çıkmış gitmiş bedeninden
Ölüleri, yaşamları, yerleri, gökleri...

Elimizden, kalbimizden, gönlümüzden...
Soğuk ter damlası gibi alınımızdan aşağı
Birden bire bütün unutulmuş hatırlanıyor
Sevişmeler, gülüşmeler, bakışmalar...
Daha neler neler...
Oydu, buydu, şuydu!
Kafi ey gecenin virtüözü sarmaş ettin!
Dolaştım her yerimden düğümlendim
Bırak da uyuyup çözüleyim...
Diyor da insan
Bir fısıltı var derinden epey derinden...
Bazen aşağılıyor fısıltı, övüyor bazen
Güldürüyor, ağlatıyor, sövdürüyor...
Bunlardan bir şey çıkmaz, o rahat...
Beni bir rahatlatmıyor

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Giden Hayaller

Œu an iki elim de cebimde ve
Yüzüm de denize dönük
Giden hayallerimizi izliyorum
Gözlerim doluk

Görünüyor ki her Œey sönmüş
Kader ne zaman güler bilmiyorum
Benim hayallerim battı bir de
Zillete kurban olup hayata zindan

Yırtınarak tırmandığımız umut dağı
Gözümüze çarpan göz yaşı
Bir sebebe tutsak olmuş da
Biz yine de tırmanacağız diye yırtınıyoruz

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Gidiş O Gidiş

Aldılar ellerimden, bütün; tuval, fırça, kalemleri...
Bu heybetli uçurumdan, çok hızlı düştüm!
Bandılar ekmekle, yumurtanın sarısına banar gibi
Yutaklarından aşağı, tatlı tatlı gittim!
Gidiş o gidiş...

Geçtiler gözlerimin önünden, acıklı film şeridi gibi
Ağlamaktan artık, boğazımı düğümledim!
Aklıma düştü birden, o hüzünlü kasvet mazisi...
Terzi dükkanından, yüreğim sökük gittim!
Gidiş o gidiş...

17/01/2024 03:47

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Gönül Düğmesi

Kolamla demledim viskimi
Yorgun bedenim sendeler içimi
Gözlerimdeki kan çanağı zifiri
Seni düşünmek, dertlerimin piri
Kopmuş bir gönül düğmesi...
Aldı ceketimi ona gitti
Soğuklarda savaştığım beni
Dikerse sevdam diker

Bugün gün epey çabuk doğdu
Belki de ben epeydir yorgun
Şimdi kalkma vaktinde uyku
Güzeldir; bir tutam demli ve vurgun
Huysuzluğa hiç lüzum yok
Önemsiz, nafîle, gereği yok...
Bu şişeyle amansız imtihanımı
Hallederse rüyalar halleder...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Günaydın Ey Kızkalbi

Günaydın,
Şafaklar dolusu sevgilerle kızkalbi!
İyi ki varsın,
Tıpkı göğsümde kalbimin olduğu gibi!

Seni ne kadar sevdiğimi bilmiyorum,
Bilmiyorum neden bu kadar?
Bilmiyorum belki çölde bir bardak su,
Belki Gazze'de bir parça huzur kadar...
Ne kadar niçin bilmiyorum ama...

Sen benim yerimde olsan ancak o zaman,
O zaman bu kadar sevginin harbini,
O zaman suya kanmanın tadına varmayı,
O zaman anlarsın Mescid-i Aksay'ı!

Olur olmaz gözyaşlarım,
Olursa bir tebessümüm,
Olacaksa kaderime yazı,
O da sen ol o da kalbimin hazzı...

Kamçılarla bendimi yaralayan çehremi,
Elden elbet düşen, yürümeyen ayaklarımın,
Suçumun ağırlığıyla batarım, ayrıca kabuğumun,
Şu fırtınalarla şu illerin saadeti sen ol!
O da kaderimin nihayeti, zaferin şafağı...

Ey uğruna dirilinen kutsal topraklar,
Ey peygamber otağı diyarlar,
Ey Anadolu ey Ötüken ey Maveraünnehir,
Ey şüheda ey Kudüs ey kızkalbi şehir!

İşte geldim derimden sıyrılıp,
Altına yattığım toprağı yarıp!
Derininden bir ses gelir kulağıma, emrivaki!
Kalk ve özüne dön der ki,
Yeni güne değil ölene değin günaydın!
Yeni bir uyanış vermiş bize bu kalabalık...

Bu kalabalık; korkmak bilmez, ölmek bilmez!
Ölümler diyarının, suskunlar otelinden göçmüşler!
Susmaz, vermez, duymaz, durmaz...
Alır ve yere çalar yalandan yazılmış tarihi!
Kutsanmış saçma suları saçar toprağı,
Dökülen kanların dalgalarıyla gelir bu gemi!
Yanaşır ve yakışır bu karanlık limana...

22/12/2023 01:47

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Haddim Değildi

Ölüme artık özlem duyuyorum ben can
Her geleni gitmez diye umuyorum
Sevmek ve sevilme istedim özür dilerim
Haddim değildi

Sabahları hüzünle uyanıyorum ben can
Her sabahı bir akşam için yaşıyorum
Bir sıcak nefes istedim özür dilerim
Haddim değildi

Yemeklerimi kendim yiyorum ben can
Her sofrada sesler için acıkıyorum
Karnımda bir iştah istedim özür dilerim
Haddim değildi

Sokak aralarında kayboluyorum ben can
Kurduğum hayallerden utanıyorum
Minnetle çiçek almak istedim özür dilerim
Haddim değildi

Hiç söylemiyorum susuyorum ben can
Bana yapılan bu zulme de susuyorum
Bugün de merhamet istedim özür dilerim
Haddim değildi

Ölüm acılarını bir kez daha gördü tatlı can
Gülmelere mazhar olup hayat doluyordun
Bu hayatı sen de yaşamak istedin özür dile
Haddin değildi

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Hengame

Duvarlar dostum oldu, sancılar postum...
Bu hengamede
Hissederek yazdığım naçiz namede,
Niye her satır hengame de hengame?

Suretime bakar iken aynada,
Gözlerim akar iken aynı anda,
Sözlerime takar iken bir mana,
Çehrem her yanı, hengame de hengame

Yırtmak istiyorum, yırtıp atmak
Bunu yaparken, hiçliğe akmak
Kendimi kendimden kurtarmak
İçimin içi, hengame de hengame

Solup giden günlerin ardından bakarken
Ertesi gün de kayıp gidiyor ellerimden
Gidene bakıyorum da olduğum an yok
Hayat geçiyor, hengame de hengame

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Her Şeyimiz Var Her Şeyimiz

Her ölünün üzerine toprak mı atılır zannettiniz
Nabızı atan ölülerimiz sokak çocuklarının yadında
Karnelerimizi de aldık her şeyimiz var her şeyimiz
Güler yüzlere de parlayan gözlere de kandık
Hepsi on üzerinden on beş çekiyor başardık
Her şeyimiz var bizim her şeyimiz
Sadakat sandık merhamet sandık sevgi sandık
Gölgeleri kovaladık nurdan yapılmıştı sandık
Laubali bir ağızla konuşulduk hep yanlış anlaşıldık
Meğer sönük seslerimiz sevgiliyi incitmesin diyeymiş
Sesimiz kısılmış yükseltmemek için çırpınırken
Her bir dönemde daha da yanlış anlaşıldık
Kaybetmekten korkmadık ama kaybetmek istemedik
Her şeyimiz var bizim her şeyimiz
Sustuk anladık hoş gördük...
Neyse ki tecellisi kışla mı kurdu ney hep kaybettik
Hep bunda da bir hayır vardır dedik
Sonra her şeyimiz oldu kaybettiğimiz her şey
Her şeyi kaybetmeden her şeyden geçmeden
Her şeyimiz olamazdı
Nil nehrinde balık avladık onunla da timsahları besledik
Karşıya zar zor geçip karşıdakileri öteki tarafa geçirdik
Afrika çöllerinde ceylan avlayıp aslanların ağızına verdik
Biz herkesi tembelleşirdik hep verdik hiç almadık
Biraz istedik çok görüldü
Olsun.
Her şeyimiz var zaten bizim her şeyimiz...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Hüsrân

Aydınlıktan nefret eden bir göz bebeği taşıyorum
Gözümün içindeki puslu karanlıkta çocukluklarımız koşuşturuyor
Bahçelerden devşirme sisli ve sarp bir arazide
Senin ve benim içimdeki biten aşk cümbüşümü onlar yaşıyor
Göz kapaklarım önümdeki hüsrânı sonlandıramıyor
Cenazeler dolusu insanlar heybesinde taşıdıklarını havaya savuruyor
Kendi ölülerini defneden bu insanlar bizim için çiçekler saçıyor
Önümüzdeki mezarlığa kikirdeye kikirdeye atlıyoruz
Lüzumsuz olan her şeyden uzaklaşıp kenetleniyoruz
Her tarafımız hüsrân her taraf karanlık yine de gülümsüyoruz
Birbirimizden başka hiç kimse yok bizden başka her şey yalan

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Issızlığımın Naçiz Güvertesi

Avuçlarımda bir şey göremiyorum
Kapatınca gözlerimin perdesinde
Naçiz kaderimle geçiniyorum
Issızlığımın naçizane güvertesinde

Omuzları düşük ve başı önde
Hiç kimseden bir şey beklemeyen adam
Zamansız gelen ayrılık gününde
Umudu bir kanaryanın göz yaşı kadar

Ne sunmuş bu kasırgalar ki sineme
Kuru bir toprak mıydım ne bu ettikleri
Korkunç bir ur yapıştı serin gövdeme
Kirlendi ve yere aktı çehremizin izleri

Ali Rıza Fatih Bakırcı

İçimizden Çıkan Kor

Ulaştı hayatım kendi içime, tasavvur etti
Önceleri bu ahval anlaşılmaz bir suretti
Ateşlerin ardından doğan kül anlattı bana
Yangınlardan arta kalan yaralar bir yana
Zaten kendi payını almıştı büsbütün hayat
Akıl baştan çıktı sırtıma takılıp oldu kanat
Akıl yok, hayat yok, ateş yok hepsi kül oldu
Bana anlam katan tek şey gözlerime doldu
Film şeridi gibi geçti dehşet yığın zihinden
Bilinçsizce harp etti fikirler ve kaçtı ininden

Ali Rıza Fatih Bakırcı

İçin

İçimde canımın avazı
Zahirimde, kanlım, canlı düşmanım
Ahirimde ölümün azı
İmkansız... Ben imkansızım

Görmek zor değildir âmâ için
Yollar herkese karanlık ama niçin
Aslen sadalar gizdir, yiyen için
Kordur, gözdür, zordur gören için

Ali Rıza Fatih Bakırcı

İntihar

Hata üstüne hata, künde üstüne künde
Kahrolsun bu içimdeki sevgili sevgisi
Hani öyle hani ne bileyim öyle görünce
Olur dedi kalbim kısıldı aklımın sesi

Bir gün herkesin yankılanacak selası
Bu gri apartmanda da ışıklar sönecek
Saracak her yanı bu yalnızlık belası
Korkarım ki bir gün herkes yalnız ölecek

Yansın bu ağaçlar ormanlara düşmanım
Vermesin bana istemem bir nefes hayat
Kendimi kaybedip henüz tavana asmadım
Akmasın sular istemem bir enfes hayat

Ali Rıza Fatih Bakırcı

İyi Ki Varsın Eren

Çam kozalakları hüzün saçar, çeşmeler de gözyaşı
Yaylaların gözleri nemli, Maçka'da pişer matem aşı
Bu Karadeniz ikindisi ne zamandan beri gam, keder
Ne bin çapulcu haşa ne en baba entel bir eren eder

Ayranlar ekşirse tatlanır, yürekler yanarsa içi harlatır
Sözler kifayet beklemez, dualar kabirleri parlatır
Bu güğümde kaynaşan sular, ancak ölüleri yıkar
Onlar ölmez anacığım, ateşe vatansızları yakar

Yurdumun işgaldeki her bir karışı için lütuftur ölmek
Vatansıza dar olan vatanlılar için ölüme atıftır ölmek
Sen ki bin doğan Mehmetçiğin nezdinde hakka eren
Bir ölmeyen şehitsin, iyi ki varsın Eren...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

İyi Ki Varsınlarımız

Sana kendini sevmeyi ben öğretmişim
Bizim şarkılarımız,
birbirimize söylediğimiz
Güzel, içten gelen,
iyi ki varsınlarımız vardı
Süslü hayaller,
buldum seni bırakmamlarımız
Çanakkale Ankara arası,
bir hülya idi aşkımız
Yalanların öyle güzeldi ki
inanmakta ısrar ededurdum
İnsanız, yine edindim sayende tecrübeyi
şüphenin gerçekliğini edindim yurdum
Yarın olur yine kanarım ben bir başkasına
Sakin üzülme en gerçekçi olan seninkisi
Vicdan geçer mi bu zift olmuş aradan
Demek hepimizin içine sinmiş bu katran
Kuzular da sessiz Asarma deresi kıyısında
Bu bahçe de bu dağ da çok içten ağlıyor
İssiz sürgündeki gönlümü veryansın da
Gözyaşı değirmeninden akan su çağlıyor

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Kaderin Silüeti

Bin bir yerimden yaralıyım, bin bir yerimde cerrahın imzası
Bütün sokaklarda çıkmış adım, tek çıkmayan alındaki yazı
Nam ile düşmanım, benim zaten bendim sığmaz cihana
Kötürümdür bu neslin akıbeti, kaderin silüeti nüksetti cana

Yaşadığın mükemmel, yaşanacaklar mükemmelden de öte
Sahibimiz yazar yine o siler, bu baktığın cemalden de öte
Bilirim ben sen sanma deliyim, bu can pir kemalden de öte
Küffarın akıyla gidenlere savaş ilan etmek amelden de öte

Her şeyden öte yüzümüz kızarmaz mı biz namusluyduk
Bir öldük bin dirildik ne oldu hepimiz aynı sapığa uyduk
Dirildik dirildik peşi sıra dizildik yine küffarın ardına durduk
Ölümüzle de oynadılar dirimizle de hatayı Hakk'da bulduk

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Kanunuma Uymak İçin

Gözler devrilir,
eller titrer,
kimsen kimsin önemli değil
Ben yazarım,
ben çizerim,
karalarım da
şimdi yeri değil!
Korkak kertenkeleler,
duvarlarında gezer,
beyaz sarayın
Biri bidon, diğeri turp,
içine kat sirkeyi,
yap turşuyu,
biraz da tuzlayın!
Havadan sudan,
konuşulur da
bilmem görmedim tokalaşanı!
Bre buradan geçtik,
oradan olduk,
bre hiç sezemedik yaklaşanı!
Bak yollara,
bak her yere,
bak sevenlere,
gör bak beni her yerde!
O gidiyor,
bu geliyor,
çıkıyorlar alışverişten,
torba torba cesetlerle!
Bir palto,
bir pantolon,
bir şapka,
bir çanta,
bak ayırdı bizi sizlerle!
Yapma dedik,
etme dedik,
dinletemedik,
dinlemediniz,
yaşayın şimdi bu izlerle!
Alnınızda yazan yazı,
çok aşağılık,
anlatamadım demi,
şiirle veya reple?
Olur olmaz dövmeler,
ömür boyu sizi tanımlar,
kimse de koluna faa atmasın!
Derdinizi sikeyim ulan,
benim de sevdiklerim öldü,
ben de zamanında çok yandım!
Kuş uçuyor,
tohum açıyor,
kar yağıyor,
çamurda batıyorsun,

çıkıyorsun yaşamak için!
El sallıyor,
kız gidiyor,
seni üzüyor,
dost çalıyor,
kan kanıyor,
inat ediyorsun sevmek için!
Su içiyor,
yemek yiyor,
dans ediyor,
şarkı söylüyor,
uyuyorsun kalkıyorsun,
savaşmak için!
Yazıyorsun,
çiziyorsun,
siliyorsun,
çöpe atlıyorsun,
kokunla devam edip,
duruyorsun bitmek için!
Tükenmedin,
düşmedin,
küsmedin,
bitmedin,
kaldın,
onlardan bir kelime duymak için!
Geldin,
gördün,
yenildin,
şimdi baştan yazacak
ve yaşayacaksın,
kanunuma uymak için!

Öyle ya da böyle,
sandığın dünyayı,
sandığında saklamak,
en iyisidir bilmelisin!
Harap olmuş hayatının,
duvarlarında yazan yazılarım ben,
okuyup geçemediğin!
Yüzleş,
onmaz yakışıyla gerçeklerin,
kendinle barışık olmanın,
hiçbir şeye faydası yok!
Şışmansın,
tembelsin,
hayatsız bir eziksin ya da
insanlık nedir bilmeyen,
orospu çocuğunun tekisin!
Ellerim,
sözlerimle,
bütün hayatını,
siker geçerim,

acımam,
aklından aldığım hayallerine!
Gözlerimden çıkan,
ateşten kaçamazsın,
atlayıp kaçsan bile,
gözyaşlarının sellerine!
Öleceksin,
ölmeden hesap verip,
bedel ödeyeceksin,
ağzından dışarı,
bir bakla bile çıkamayacak!
Uzun adamın da,
yediği hurmalar,
bir gün tırmalayacak
ve maalesef,
götünden sıçamayacak!
Ben Tanrı'nın,
bana söylediklerini söylüyorum,
kalemimden bir kelime,
öznel sanat çıkmaz!
Kalır bu atıflar,
beynin en derin köşelerinde,
kutsansan bile,
artık senden kanat çıkmaz!
Ağlıyorsun,
seviniyorsun,
seviyorsun,
saçıyorsun,
sırf kendini,
bir bok yerine koymak için!
Komşuna gülüyorsun,
soruyorsun,
hiç umrunda değil,
sırf arkasından,
yuvasını oymak için!
Kazanıyorsun kaybediyorsun,
kalkıyorsun düşüyorsun,
şu sefil hayatına,
bir anlam katmak için!
Gece yürüdüğün sokaklarda,
burnun havada bakınıyorsun,
suçunu başkasına atmak için!
Haysiyet, şeref, namus,
yok lügatında,
çalıyorsun ama yaptım diyorsun,
sırf yaptım demek için!
Toz kusmak kaderini,
kendine reva gören,
şu adamlar da
götünü siktirsin,
bir parça ekmek için!
Bir günde,

tepe takla olacak düzen,
tepeyi yok edenler,
götsüz kahraman olacak,
uyanmak için!
Tepe yok,
piramit yok,
Filistin'e bomba yok,
sen yoksun biz varız,
Çin'i de sikmişiz,
Doğu Türkistan için!
Hepsi beşi bir yerde,
dizilecek önümüzde,
büyüklerinin önünde,
kanunuma uymak için!

24/12/2023 23:48

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Karanlık

Gecenin esrarına bırakıyorum kendimi çoğu zaman
An be an muhabbet ediyorum onunla
Her şeyin içinde kaybolduğu ve herkesin içindeki...
Karanlık bile bazen ona uzunca bakınca kayboluyor
Bir çocuk görüyorum onda bir hayal belki ansızın
Onun içinden seçiyorum içimdekileri
Ne yaşadığımı gösteriyor sonra yol oluyor
Aldığım sessizliği geri susarak veriyorum
Onca şeyi bunca çirpinişları susarak yaşarken
Karanlık, hep ne kadar kendimi beğensem de
Bendeki kötülükleri yansıtıyor,
kabul etsem de,
etmesem de...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Kenara Koydu

Bugüne dek öğrendiklerim, ehemmiyetini kenara koydu
Sanki hiçbir şey bilmeyen gibi, tanıttım kendimi aynaya
Kıçımı tokatlayıp nefes verip, vicdanını kenara koydu
Emeklerken ben düşünce kaldırmadı, yerimdeyim hala

En mühim an mıydı, parmaklarım tutunmaya yer arar
Yıkılmak istiyordum yıkılmamam elzemdi, dizlerim...
Yeri yumruklayarak kazdım, kendimi gömecek kadar
Yaşım yüzümden kayarak; toprağa düşerse, gizlerim

Bugün öğrendiklerim, damlanın filizlenmeye yetmeyişi
Biçtiğim tohumlar, suya kaçan köklerini, kenara koydu
Ha düştü ha düşecekler, istifa edip, bırakacaklar işi
Vermeyin zaten oksijen, atmosfer, göklerini kenara koydu

16/01/2024 05:30

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Lazım

Bana bir yerlerde bir yer lazım ama
Deniz kenarında uyumam lazım
Hayalime benzer bir yerdeyim sorma
Şu dünyada kavuşmak için huzura
Âteşten dalgalarla mı boğuşmam lazım

Hep kirlenmiş, yosun tutmuş, çürümüş
Hayatım gibi en kötüsünü görmüş
Hayallerim vardı üstüne karanlık çökmüş
Bir yerlerdeyim aynen dediğim gibi
Hayatımın içinde rahat huzur yok ki

Hiçbir yerde sanatsız olmamam lazım
Ruhumun kasvetli olmaması lazım
Sadece biraz oturup dinlenmem lazım
Ben tuvaletlerde sevgiliye yazılan yazıyı
Sadece niye yazıldığımı bulmam lazım

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Mehmetçiğın Nıdaları

Hainin var mı ki merhameti?
Dinle, ben ceset içinden bir Ali!
Vururken deme daha ay sureti,
Sus, sikerim onların akıbetini!

Onlar da mı canmış, benimki ne?
Onunki mi bununki mi piçim mi be!
Kefen diye bayrağım var küfemde
Niye, ölünce bir ay doğsun üstüme...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Merhamet Şeması Ölüm

Elden ayaktan mı düşmeliyim, beni içinize çekmemeniz için
Bu hayat soytarisının şakalarına gelmediğimi...
Yaşam savaşında tek başıma ve ona küstüğümü...
Maznun sinemi kandırarak yaşadığımı
Size anlatmak, kanıtlamak için neler yapmalıyım?
Oysa hiç bilmezdim yalana başvurmayı
Benim sizin gibi hırslarla dolu otağı yok gönlümün
Sizinle aynı safta değilim, gerekli değil tarafımca
Yamacımdan kayan topraklar köklerimi terk etti
Beni tutan yegane makam yıkılmamış birkaç fidedir
Haset denilen melun soysuz gözlerinize işlemiş
Kadınlarınızı, mallarınızı sirk eylemişsiniz
Neyler ki kader ancak böyle tekerrür eder
Ancak helak olunca akıllanır insanoğlu
Bilmem kaç tane peygamber, bilmem kaç veli geçti
Olsaydı insanın aleyhine bir kast, çok kopmuştu kıyamet
Demek ki ölüm öyle bir mevzu ki şemasıdır merhamet
Ölüm de olmasaydı kaç hayattan sonra yaşardık
Yaşadıkça da ne beklerdik bizi kabul etmeyen topraktan

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Mideme Seni Ektim

Su gibi içtim gözlerini, boğumundan akan yaşı
Parmaklarını yedim ve kokladım o sırma saçı
Dudaklarını emdim, mis kokunu içime çektim
Tatlı dilini kemirdim, böylece mideme seni ektim

Büsbütün damarlarımda avare dolanıyorsun
Ey gezgin! Niye en çok kalbimde oyalanıyorsun
Bu kentin sokakları benim ecel terlerimle taşı
Akıntıya kapıldı gülmeler, mutluluk benden kaçtı

Yuvamdı sıcak nefesin, yanağındaki gamzen
Ruhum sensizlik boşluğunda dipsiz mahzen
Ellerim titreyip kalbime sancılar girmekte sonra
Çırpınmak nafile, kahkahan beni aheste yutmakta

Sundum zebanilere kurtulmak için günahını
Şikayet ettim seni, bu dedim aldı mahkum ahını
Hem sırattan geçeceksin hem beni ezeceksin
Ne hoş bu dünya! Bir de mesut olup gezeceksin!

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Muhzır Maktul

Yatıyorum yatakta maktul gibi
Morga girmeye hazır ve nazır
Hayat için bu halim makul gibi
Kısa vadeli ömrüm kabre muhzır

En güzeli, el değilim ben ölülere
Tanışıklık ilahi bir damga ve şart
Güllerim soldu ömre atıf kaç kere
Yavru membaı topraklar an ile kart

Yolarına tüküreyim bu sokakların
Unutmaya çalıştıkça hatırlatıyorlar
Gülümsemek mi, bugün değilse yarın
Ruhu neden insanı intihara zorlar?

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Ne Hoş

Ne hoş, mutlu olmayı sarhoş hayal etmek
Yeni açan yapraklarımın soluk cenazesi...
Ne hoş, solup giden ömrü boşa sarf etmek
Bir gün Azrail'in ruhumuza aşermesi...

Ne hoş, arzuladığın bir kızla zina etmesi
Rotadaki geminin yolundan dönmesi...
Ne hoş, hayatta sadece bunun yetmesi
Gözü yaşlı seccadenin, tesbihi gömmesi...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Ne Olur

Hazanlarda biten bir güldün, soldun
Kurumuş dalınla, beni ne olur kanatma
Yandım içerimden, içimdin, kül oldun
Gönül kapını bana, ne olur kapatma

Yolsuz ayyaş gibi, viraneyim her gece
Ben meltem isterim, ne olur etme viran
Çanı mahvediyor, söylediğin her hece
Ölümüne varım, ne olur gelmesin hicran

Üzerime dikili gözlerden aşır geliyorum
Sırtını dönüp, ne olur solan gülü öldürme
Sensizken bana kalan hazin yılları eliyorum
Yarım kalıp, ne olur yolumdan döndürme

Çürük bir ipe bağlı olan, hayatımın güzü
Yağmurların yağsın da, ne olur etme çorak
Bu serzeniş, bu istek; yaralı sinemin özü
Karalar bağlayıp, beni ne olur etme tutsak

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Nerede

Uzaklaşıyoruz...
Biz
kendimizi
nerede bıraktık?

Kaybediyoruz...
Biz
kendimizi
nerede unuttuk?

Göremiyoruz...
Biz
kendimizi
nerede kandırdık?

Bilemiyoruz...
Biz
kendimizi
nerede kaybettik?

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Nizam ve Harp

Nizam-ı harp, harb-ı cihan için
Cihan-ı harp, nizam-ı cihan için

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Olmadım Bir ehrede Bir Divane

Yolumu seçmekten vazgeçtim,
Yoldan çıkmaya yüz tuttu fikrim.
Teslim oldum kendi sapsız aslıma,
Koydum kasemi makul hizaya.

Olmadım bir ehrede bir divane,
Kızıla da maviye de minnet etmem.
Bulduğum yer işte ala mertebe,
Varına da yoğunu da hacet etmem.

Kokudan mı havadan mı bilmem
Pervane oldu döne döne başım
Öldürsen de yine buradan inmem
Görmesen de bir, diri naaşım

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Onu Farkettim

Ne bu harmanda zamanın geride bıraktığı,
Leğene dizilmiş, ıslak çamaşır halsizliği?
Bizi asan bizi temizlemiş, onu farkettim
Ve aslında tüm dizeler cinayet mahalliymiş...

Gudubet bir sancı çeken sağanak bulurtları!
Boşalmak için daha iyi bir gece var mı?
Fırtınalar benle ilgili değilmiş, onu farkettim
Ve aslında fırtınalar ilk buluta gebeymiş...

Matem için çok geç, vakit defnetme vakti!
Bu kağıda yazılan da geri bakmama akti.
Anlaşmalar göstermelikmiş, onu farkettim
Ve aslında hayat, ölüp tekrar dirilmekmiş...

Merhamet, terkedilmiş vicdandan bozma,
Nezaket, anlaşılmamış bir kinden yosma.
İyilik de sadaka değilmiş, onu farkettim
Ve aslında özlemek, ayrılıktan ibaretmiş...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Ölüler Diyarının Suskunlar Oteli

Kabir mevatları bekler her gün hediyesini
Bazen sonu gelmez diye vazgeçeriz
Unutun; ölüler diyarının suskunlar oteli
Vurmayın kahpe gibi koparmayın o teli

Bir dua bekleyen mevtler şimdi efkarda
Çaldıkları saz bilinmedik ve vurdukları tel...
Sonu gelmez gibi notaların, ezeli yârda
Çalın, çalın! Seziniz anca duyulur baharda

Hikayesi belli olmayan kopuk anılar var
Hepsi birer gölge ve zaten karanlık çoğu
Neden tutarsın efkar basanın ateşine har
Kırık kalp, insanı kabirden daha çok yorar

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Ölüm

Ölüm tatlı gelir dar bir zamanda insana
Karar verilir, koyar kafaya, neye inanırsa
Tetik çekilir, aksi gibi, tutukluk yapar silah
Devamında sanki hınçla tokat atar gibi ilah

Alır gözlerinden dem ferini, tüm azalardan
Gösterir devran perdesini, ders verir kazalardan
Binaenaleyh kan, gelir ruhtan damla damla
Bilahare anlatır nefis, açılır o ateşli lamba

Keşkeler meşgul, pişmanlık mecnun git bul
Nasılsa tam kafandan girse de, halin meçhul
Ormanda kayıp mıyım, ne bu ciğerimedeki nem
İstifra ettim, gırtlaktan haykırdım geçmedi menem

07/02/2024

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Rüya

Bir ezgi çalar kulağımda
Bir yaprak geçer baş ucumdan
Kelebekler uçuşur karnımda
Kalbim seni anar avucumda

Gözlerim bakar göremez seni
Ellerim uzanır değemez sana
Hepsi bir hayalmiş hepsi rüya
Aklım başıma gelir sonra

Ali Rıza Fatih Bakırcı

San Ki YetiŖecekler Sanki Üzölecekler

SolmuŖ gitmiŖ bir kıvılcıma har olup ömrüm
Çoktandır bahsetmedim bundan kendime
BuruŖmuŖ hayaller ve hayli sıkılmıŖ gönlüm
Çoktandır es geçtiğim huzurumdan kime ne

Laubali sözler duyup onlardan
Arkamda bıraktım, san ki yetiŖecekler
İçtim ikram olan zehirli sulardan
Öksürüp kan kustum, sanki üzölecekler

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Sanma

Sanma senden sonra ben
Kafayı bozdum senle
Dağıldım alkolle
Yatıp kalktım fahişelerle

Sanma senden sonra ben
Gidip dokundum yıldızlara
Uçtum ay dedeyle uzayda
Dans ettim bulutlarda

Sanma senden sonra ben
Gittim o sahile ağladım
Bağırdım denize çağladım
İzmaritle yüreğimi dağladım

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Sen De Herkes Gibi Oldun

Çaldın beni benden
Lazım değil çakmak gözler,
Sırma saçlar da nafiye
Ben seni ayrıntılarında bildim

Sözlerim sizi kırmasın
Güzelliğiniz bulunmaz değil hanımefendi
Ben her gece senin kokunu andım
Kalbimi titreten merhametti
Nazarımdaki farkınla öldün
Sonra sen de herkes gibi oldun

Yardım elim eklemlerinden kırıldı
Sana bakan gözlerim yere düştü
Hazırdım hoş bir sözünle ikna olmaya
Sen kırdın yardım eden elimle
Bütün merhametlilerin gözlerindeki
Şefkat timsalini sen düşürdün yerlere
Ölüm bir nefes kadar uzaktı bize
Ben sana bir nefes kadar yakın

Öldüğümü düşün ki hışımla giderken
Değer miydi şuncacık pürüz için
Maznun bir edayla beni uğurlarken
Düşün ki ben öldüm...
Ben senin için öldüm...
Bil ki sen benim için artık ölüsün
Bil ki ölüm bir nefes kadar yakın
Ben sana ölüm kadar uzağım

Düşün ki ben de senin için ölüyüm
Artık yokum...
Şimdi söyle derdin neydi
Şimdi yap numaranı
Şimdi tatmin egonu
ağla bensizliğine
saldır bana
çemkir
söyle
sitem et
suçla
zırla
küfret
Şimdi yap, her ne yapacaksan
Şimdi elinde kaybolmuş bir sen
Ve karşıdaki hüznü ayna
Şimdi konuş aynalardaki meçhule
Şimdi bana değdi, sen suçluydun de!

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Suç, Had ve İntikam

Suçum, suçların en büyüğüydü, suçlular arıyorum yanıma
İdam istedi hakim, mesleğinden olmayı göze almış
Çıldırılmış, vazgeçmiş aklından da hayatından da
Günahların bazı insanları hafiflettiği ya da
Suçların büyüklüğüyle, onlarla cebelleşen suçluların ağırlığı
Suçlu olmak olayı...
Bir kez daha aşikarca çıktı huzurumdan alınının akıyla

Saflarımdan safa geçmeyeli bayağı oldu, Karlofça antlaşmasından beri
Milletimin sinesinde boşluk süzülürse, hatların yürekten yüreğe
çizilmiş yollarında kan, kin ve intikam ruhunun her zerresiyle
Tarih her defasında küfrederken ruhumuza saygısızlığıyla
Biz bu dünyanın çivilerini sağlam çaktık da, vatansızların haddi
Bizden temellerini attığımız medeniyet ruhunun molozlarını istemeleri

Çağdaşlığın şuuruyla karşılaştık, kıtalarda ana diller mahvoldu
Ve haklar dilenme kapısı şaştı insanlar, kula dualarla dinler yok oldu
İnsanat bahçelerinde gezinenler, böylece insanlığı hayvanattan dinler
Kaybettirdikleri diller, yaşattırmadıkları dinler, imrendirdikleri insanlık...
Bu dünya bilirdim ki Habil ile Kabil'den beri hüsranlılık
Sanırdım ki kahtelik, zalimlik içlerinde varsa da böyle yazılmazdı kader
Bu kadarını şeytandan bile beklemezdim, gerçi o dahi hayret eder

Durumun vehametini kavradıkça, çığlıklarım yankılandı
Vehametler zindanında işkence çekerken, ifritler beni kınadı
Ağzımdan akan salyalar gösteriyordu ki, dehşetli sona açtım
Parmaklıklar, ferasetsiz ideolojilerdi, nihayet ardından kaçtım
Gözlerin irak olduğu diyarlardan haberler, hiç olmadığı kadar kasvetli
Mihenk taşları, gaye ve dava da aynı anda, hiç olmadığı kadar ciddi

Uykular, birden zaman kaybı oldu, kabuslarsa cilt cilt kitap
Yazarlar, ölümler makamlarının eseri ve tema; kim dinç kim bitap
Mevzu, döllenmiş rahme vuran milyonlarca meniden biri olabilmek
Prangalar, bütün mabedlerimizin heybetine hain birerilmek
Dünya beşten büyüktür diyebilmek, mezalimlik zincirine bir darbe
İnanıyorum ki mümkün direnmek; senle, benle, bizle, atalar iziyle harbe

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Sudur

Sudur insanın hayatı.
Gözlerden, derelerden akan hayat yaşı.
İnan bana sevgilim istemezsin bilmek.
Gözlerimden anla seni,
Yormayayım ilmek ilmek.
Hey! Yaşarken gömülmek!
Zor muymuş ölmek?
Özlerimden anla beni,
inmeden derinlere.

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Şairler

Şairler anlaşılmadıkları için sızlanır fakat birileri anlamaya başladığı zaman da ağlarlar. Hem anlaşılmak isterler hem anlaşıldıkları zaman sözlerindeki önemin yiteceğini düşünürler. Bu yüzden aslında şairler anlaşılmak değil; okuyucuyu anlam karmaşalarına sokup düşünce havuzundan ilham almasını ve kendine hayran kalmasını isterler.

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Şairler2

Herkes şiirleri sever fakat kimse şairleri sevmez...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Şehrimin Meşgaleleri

Bazen insanlar düşüncelerimi duyacak,
Hissediyorum ki sanki,
Aniden kalbim sekteye uğrayacak.
Hissediyorum evet, gayet tabii!
Var bende bu merhaleler...
Düşünürüm, ya olmasaydı eğer?
Şehrimin felekten geçen, meşgale sesleri gırla,
Oturuyorum bir bankta tek başıma...
Kafamın içini duydukça susuyorum,
Susuyorum elbet bir an şehre dahil olacağım!
Ben de gideceğim bir terziye, bekleyeceğim,
Dikiş nakış... Bir astarlı cep isteyeceğim.
Vakit gerekecek sağlam bir cep için,
Sağlam, astarlı, fiyakalı bir cep için...
Ambulansla hastaneye yetiştirilenler olacak,
Bir ayyaş da gelip, yüz asırlık çınarın dibine kusacak!
Kim bilir, kendini bilmezlerden biri gelip,
Cumhuriyetimizin meydanında hadsizce,
Atatürk'ün büstüne işeyecek, orada düşüp kalacak!
İdam isteyecek fikrim, ellerim bilinçsizce,
Boğazını kavrayacak, bilinçsizce soluğunu kesmek için!
Oradan basıp gittiğimde evime,
Bir yatak karşılayacak beni,
Sıcacık, rahat, şefkatli bir hapisane gibi...
Filistin'i düşüneneceğim, Doğu Türkistan'ı düşüneneceğim...
Ergenekon, Ötüken, İstanbul; ne zaman birleşecek?
Kudüs, ne zaman bir barış ili olacak?
Selanik, Bükreş, Budin, Beç; ne zaman bize katılacak?
Susmuyorum, çünkü kendimle kavgalı olmam,
Bir gün ant içtiğim intikam şelalelerinde çimerken ben,
Genzime kaçan Yahudi kanını, tıksırmama faydası olmaz!
Aksine, derin bir nefes alıp burnumdan,
Yutağıma çekerek tüküreceğim ordan!
Ondan bu kadar umursuzum, şehrimin,
Sırf kamufle olmak için, çektiği filme.
Bu film ki; kimi zaman liberal bir eda ile
Kimi zaman şeriata mazhar iken sinem,
Şeraitce sulh çınılarıyla, ürpertecekse de!
Bunar rağmen umuyorum ki,
Dublin'deki patateslerden kurtulanlar, belki unutmaz...
Hicaz'dan Yemen'e giden kervanlar ne alemde?
Delhi, Maveraünnehir, Semerkand, Kırım, Açe...
Benim tasarruf hakkım, dünyanın her vilayetinde.
Kitabını kapağına göre yargılarım bana ne!
İçini göstermezlerse, sayfa sayfa yazarım,
Tarihe bir nakış işlerim, atalarımın keyfiyle!
O keyif ki Kürd'ü, Laz'ı, Çerkez'i, Zaza'sı da haykırır,
NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE diye, kafire saydırır!
Kimden korkarım, kime sorarım, vaz geçer miyim?
Düş benim, kalem benim, hak benim, hukuk benim!
Candan vazgeçerim ulan!
Yine de geçmem Turan'dan!

Gelin, toplanacağız yeşil başlı kutlu kurdun altında,
Wei ırmağında suya kanacak atlarımız, hesap soracağız!
Lüksemburg , Lihtenştayn, Monako, Andorra, Vatikan...
Kalmayacak bir lahza suyu, veyahut cirim kan...
Rubicon nehrine akan kanlarda yıkanacak atlar,
Gececeğiz kızıl kızıl, gurur duyacak Altaylar!
Kızıl elmaya varıp, cuma namazını eda edince,
Cümle alem diz çökecek Alpler'e, Alp dağları bile!

22/12/2023 01:47

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Ŗu Denizler Bizi KavuŖturacak

Ŗu denizlerden gelen yel, umut vadediyor gelecekten
ArŖın arŖın umutsuzlukla kaplı sinem, atlıyor geçekten
Neme lazım, bir gün gnlmzdekilerle yan yana yzeriz
Bu denizler herkese Ŗefkatli de biz diğer yaralıları yzeriz

Sanmam ki kırılmaz avcumda beslediğim sümbüller
Ŗu denizler bizi kavuŖturacak ve tabii ki kırmızı gller
Ŗoframız uzar boydan boya, evet belki mükellef değil
Bizim nimet diye atfettiğimiz yürektir, para halef değil

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Ta

Bir anda özlemin düştü gönlümün ta çıkmazına
Ta içeriden ta içeriden
Bırakmayacak gibi, sarıldı ruhumun ta boynuna
Kokunla sarhoş oldum, tütmeden burnuma
Ta genzimde hissettim, burnumu sızlatan yaşları
Uykuları erteleyen hayal kondu, bu gece başıma
Ben yine yollarım bulutlarda, sana mı soracağım?
Gurur mu, o ney ki ben hiç duymadım
Pare pare şeker, beni diplere çeker...
Biliyorum böyle bence, sence de bu dünyaya hiç uymadım
Belli ki bu gönlüm, ne ektiye onu biçer...
Gel nazlı sevgili, sat üç beş kuruşa gururunu!
Başlarım böyle işe farkında mısın, yanımda değilsin?
Ünye'nin sokaklarına Aurelius edasıyla çakıldım,
Başım dik gözlerim düşük sende tutuklu kaldım.
Üşütük bir feylesof misali, ıslah ederim bu şehri!
Başım dikse de alnımın akı görünmez!
Aurelius imparatordu mesela, seçken bir misaldi
Sokakların imparatoruyum ben de ta ezelden beri
Korkma kollarım dünyanın en güvenli yeri

20/12/2023

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Tek Başımaydım ve Tek Başınaydın

Meltem rüzgarları eserken gözyaşlarımı kurutuyor
Bu yaşların yanaklarımda bıraktığı iz, adını somurtuyor
Görenler aht ile sorup, bu aşkın matemini sırtlıyor
Tek başımaydım, tek başına çırpınanları bulana kadar

İller harap olmuş, alt üst olmuştu, ben de üzgündüm
Harap olursak diye, üstüne titrediğim hüznümdün
Sen en savunmasız ve en masum olduğum yüzümdün
Tek başınaydın, ta ki ben kendimi sana kıyana kadar

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Tiyatro

Perde aralanınca başlar oyun
Herkes rolünü oynar;
Kimi para, kimi aşk, kimi din için

Seyirciler de biziz oyuncular da
Bazen güleriz kendimize, bazen ağlar, bazen şaşırırız
Doğrusunu yanlışını hiç düşünmeyiz
Sonuçta mendebur suratlarımıza bir surat daha ekleriz

Kimi gerçek sahtelerle avutur kendini,
kimi sahte gerçeklerle
Ya kendini ya da kendi kandırır ki işte
Olay bu kadar gözlerimizin önünde
Peki doğru ne? Maznun kim?

Ne gerçekler bizi doğruya götürür
Ne de senaryodaki perde arkasından görünür
Kimi aşkını dillere destan eder
Kimi dini için çekinmeden ölür
Kimi para için öldürür,
öldürmeyi göze alan ne yapmaz ki?
Peki ya ölmeyi göze alan?

Ekseriyet sahte gülücükler ve de mutluluklar saçar
Bazıları aşk için, aşk uğruna
Kimi belki samimi belki riyayla ama dini için
Kiminin kahrolası tebessümü dahi para için
Sonuçta herkes, her şey sahte bu perdede

Bizi doğruya götüren ne bu sahte tebessümler,
ne gerçek sandığımız hayat,
ne öldürmek,
ne ölmek,
Hayat dediğin rüyalar içinden rüya beğenmek
Hayat sırtladığımız roller, sırttığımız her şey
döndüğümüz dolap, düğümsüz bağ
ağladığımız ölümler, güldüğümüz bölümler
sarıldığımız umutlar, sıkıldığımız hudutlar
sevdiğimiz insanlar, maznun olup yananlar
kemirdiğimiz tırnaklar, ördüğümüz yumaklar
kazdığımız toprak, gömüldüğümüz çukur
Hayat bir çift söz etmeğe değmeyen, bir ömür yaşam
gözyaşlarıyla uğurlandığımız bir tiyatro
alkışlarla yükseldiğimiz...
Hayat perde arkasından ibaret zannettiğimiz,
olay arkası perdeler...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Toprağım

Şah damarımı, söküp attım tenimden!
Anlaşılan, yine seni söküp atamadım...
Kim bilir, bizim için de vardır bir cennet
Bilmem değer mi bunca çekilen külfet ?
Değer mi tırnaklarımızın kanamasına?
Kendimizi gömeceğimiz mezarı kazmaya?
Böcekler gezinirken üstünde toprağın,
Ha canım gitmiş elimden ha sen toprağım!

04.01.2024

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Veririm, Verir

Dizelerim can alır, ben can veririm
Yaralarım aksa da sana kan veririm

Suya askın diye yol veririm
Sana paksın diye bol veririm

Ayağın takılır diye el veririm
Yükünün altına girer bel veririm

Cebin darda diye mal veririm
Issızlardan firarın için sal veririm

Yoluna çiçekler döker bağ veririm
Canın emanettir diye sağ veririm

Şu dağlara kızdın diye kin veririm
Düşmüşleri bulup hepsine in veririm

Sıkıldın diye, kendime son veririm
Sensizken yaksalar bile don veririm

Beyazlar giyen meleğe al veririm
Bayrak için canımı iste al, veririm

Doluk gözlerim yapraklara yaş verir
Şiirler islanır ve bütünüyle naaş verir

Dilim konuşmaz, kalbim ağlar, es verir
Ellerim mahcup, cümlem nefes verir

Aklım hayret eder, ahlakım ar verir
Sözlerim alev almış ateşe har verir

Dert sırtımdan inmez, üstüme yük verir
Dost bir derdi alır, gelir bir küçük verir

Komşunun tuzu yokmuş ama kül verir
Şu arkadaşın taşı biterse, elbet gül verir

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Yalanlar Havuzu

Ne üstümden geçen dünyaya küfretmek,
Ne de bana dediklerini unutmak isterim.
Ne yalanlar havuzunda mutluluk üretmek,
Ne de od içerisinde efkarı yutmak isterim.

Madem bu dünyadan da gideceğiz bir gün,
İnsanlar sevgiler gidince ne diye üzölsün?
Bu mefhum amiyane mi, bakan iyi görsün!
İnsan bile bile ne diye kendini bu odla örsün?

Mutlak bu deliliktir, mutlak akıl baliğ değil!
Matem ki; bitap düşmüş, zeval olmuş can!
Bu yazgı mıdır bilmem, içindeki beliiğ değil.
Kin mi gütsün, ağlasın mı, ne yapsın insan?

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Yirmi Yaşında Başladım Ölümü Beklemeyi

Yirmi yaşında başladım ölümü beklemeyi.
Çok bekledim, hala yirmiyim hala ölmedim...
Düşünsene senle ben aynı karedeyiz,
İçimiz kıpı kıpır,
sen, gravatımı bağıyorsun...
Bense, gözlerine dalıp gitmiş,
hediyelerin en güzelini almışım zaten
Şana, buketler az gelir diye,
İslam üzere yaşadığım bu dünyada gözüm dönmüş ve
gidip papaya sana ahiretten en güzel cenneti,
satın almışım...
Ne akla ne mantığa uyuyor!
Fevkalade, uymaması daha da iyi
Ayaklarımız yerden kesilmiş,
gökyüzünde deryaları seyre dalmışız.
Bakmışsın bir de altımızda mehtap,
isimlerimizi denizin karasına yazmış desem?
Ay bile bizi istiyormuş demek ki sevgilim!
Oysa, herkesi reddeder...

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Yüküm Sindi Sırrıma

Çağladım bir sürü volkan gibi
Lavlar sadece yollarımı eritti
Korlarım örüldü sanki sırtıma
Yüküm yaka yaka sindi sırrıma

Zamanın fecri geçti idrakimden
Bu puslu tefekkür bilirim kimden
Nutmum olay örgüsünden tutuldu
Hayalim aşkımdan mahrum oldu

Onlar dedi ki: hayaldi zaten nedir
Göz yaşları niye var ki, bugünedir
Bilirim ardından sevinçler doğar
Bu yaşların iziyle aşk biraz boğar

Ne zamanlar boşa gider biz bize
Ne samanlık seyran olur bizsiz
Ne ister gönlün baksana şu ize
Kanlar damlıyor, kalbimiz halsiz

Ali Rıza Fatih Bakırcı

Zayıf İnsanlar

Zayıf insanlar kaldıramayacakları yükün altına girdiklerinde; ya Tanrı'ya suç bulur ya kaldıramadıkları yüke ya da ayaklarının altındaki zemine, ayaklarının altından kaydı diye...

Ali Rıza Fatih Bakırcı